

خبرستان

گزارشی-کار آفرینی، از دانشگاه های سراسر کشور
شماره ۱، تیر ماه سال ۱۳۹۵

۳

دزدهایی که با چراغ آمدند...!

نقطه آغاز زنجیره نخبگی

۳

۱

چرا استارت آپ ها زمین می خورند؟

کاری از مجموعه رقابت های تخصصی مهارت سنجی فن آورد

اقتصاد دانش بنیان، تضمین آینده ایران

کمال اطهاری از جمله کارشناسان اقتصادی کشور است که تعیین چارچوب نهادی برای اجرای اقتصادی مقاومتی را لازم می داند. از نظر او اقتصاد مقاومتی بهتر است در جسم اقتصاد دانش بنیان حلول پیدا کند تا کشور از ثمرات آن در آینده بهره ببرد. اطهاری بیم آن را دارد که اقتصاد مقاومتی در حد تعاریف و تعابیر...

۳

استخدام تضمینی در مسابقه فن آورد

محمدحسین قمری، سرپرست این مسابقه در این باره میگوید: «سال ۹۲ با چند نفر از کسانی که در مسابقات مختلف رتبه داشتند و بیشترشان هم دانش آموختگان دانشگاه صنعتی شریف بودند، به این جمع بندی رسیدیم که در دنیا مسابقات مختلفی برگزار می شود اما هیچ کدام بی هدف نیست. این مسابقات بر...»

۲

کار آفرین ۱۶ ساله و شیوه خاص کسب و کارش

مایا پن یکی از جوان ترین کارآفرین های دنیاست که در آمریکا به در سال ۲۰۰۰ دنیا آمده و از هشت سالگی کسب و کار و تجارت شخصی خودش را راه انداخته. او در یک بازی دو سر برد، هم به سود خود و مشتری هایش فکر می کند و هم به کره خاکی که در آن زندگی می کند. او در یک سخنرانی تد که ...

۴

چرا استارت آپ ها زمین می خورند؟

مدیریت منابع انسانی نامناسب، مشکلات نشأت گرفته از محیط اقتصادی و قوانین و مقررات نامناسب حاکم بر محیط کسب و کار

۱۹۹۴

مشکلات خارجی شامل رابطه با مشتری، دانش بازار، برنامه ریزی بازار، مکان یابی، قیمت گذاری، تولید محصول، رقبا و گسترش و توسعه کسب و کار مشکلات داخلی شامل تامین سرمایه، جریان نقدینگی، تجهیزات مورد نیاز، کنترل دارایی، منابع انسانی، رهبری، ساختار سازمانی و سیستم حسابداری

۱۹۹۹

شرایط نامناسب بازار خارجی، استراتژی مدیریتی ضعیف، کمبود مهارت های مدیریتی، ناتوانی در تامین سرمایه

۲۰۰۶

عوامل و مشکلات مربوط به محیط دور یا محیط کلان، محیط نزدیک (شامل مشتریان، تامین کنندگان، رقبا و...)

ویژگی های کارآفرین، سیاست های شرکت، ویژگی های سازمان (بلوغ، انعطاف پذیری و...)

۲۰۰۹

منابع انسانی، مدیریتی، مالی، خارجی - حاکمیتی، بازاریابی، دلایل شکست کسب و کارهای وپا و کارآفرینانه شامل مسائل مدیریتی، محصول، ارزیابی فرصت، رشد و توسعه کسب و کار.

---> (دانش بنیان)

سلیقه ای، تصمیم گذشته، استفاده نکردن از مشاوره، نداشتن دانش و مهارت کسب و کار

۱۹۸۰

زمان بندی ضعیف، مشکلات طراحی محصول، راهبرد نامناسب توزیع، تعریف مبهم کسب و کار، اتکای بیش از حد به یک مشتری،

چرا استارت آپ ها مهمند؟ با رشد روزافزون استارت آپ ها این سوال قطعاً ذهن خیلی ها را به خود مشغول می کند و پاسخش نه فقط یک کنجکاوی کوچک را رفع می کند، بلکه می تواند روی شرایط اقتصادی و اجتماعی یک جامعه اثرگذار باشد. اهمیت کسب و کارهای نوپا در نوآوری است که این مدل از کسب و کار در

جامعه ایجاد می کند و به ایجاد شغل منجر می شود و مزیت رقابتی کشور را بالا می برد. با این حال، اگر اعداد و ارقام مربوط به رشد استارت آپ ها را طی پنجاه سال اخیر بررسی کنید، مشخص است که خیلی از این کسب و کارها طی همان ماه های اول و حتی در سال اول زمین می خورند و هرگز به موفقیت و سودآوری نمی رسند. در ادامه می توانید با شایع ترین دلایل کسب و کارهای نوپا از دهه ۱۹۶۰ تا سال های اولیه قرن ۲۱ آشنا شوید.

۱۹۶۰

نبود ارزیابی اهداف، نداشتن بینش واقعی نسبت به بازار، بی همتا و منحصر به فرد نبودن شرکت، درک نامناسب از فناوری مورد نیاز، دانش مالی ضعیف، بی توجهی به قوانین و مقررات

۱۹۷۰

خوش بینی، تحصیلات ناکافی، انعطاف ناپذیری در روش، گیری غیرمنطقی، سیر در برخورد

۱۹۹۳

ضعف تامین و مدیریت مالی، مشکلات بازاریابی و فروش، ضعف در توسعه محصول، نقص مدیریت تولید و عملیات، ضعف مدیرعامل،

استخدام تضمینی در مسابقه فن آورد

همه چیز درباره مسابقه «فن آورد» از زبان محمد حسین قمری، سرپرست مسابقه

و غرفه داشته باشد حمایت می کند و در نهایت هم نیازش برطرف نمی شود در حالی که حامیان مالی ما نیازهایشان از این مسیر برطرف شده است. مثلاً شهرداری مشهد، بنیاد ملی بازرگانی رایانه ای و... خودشان نیازهایشان را برطرف کرده اند. آنقدر خروجی خوب بوده که بنیاد ملی بازرگانی رایانه ای پیشنهاد داده ورودی انستیتو ملی بازی سازی از مسابقات فن آورد باشد. در بحث داده کاوی، ستاد مبارزه با قاچاق کالا به ما درخواست داده و از طرفی دیتای کارت سوخت هم قرار است به مسابقه گذاشته شود. این ها چند نمونه محدود هستند. «

قمری هدف اول این مسابقات را شناسایی و رتبه بندی متخصصان در رشته های مختلف عنوان میکند و میگوید: «ما از بین ۳۵۰۰ شرکت کننده ۲۰ درصد را شناسایی کرده ایم و داریم تعداد آنها را افزایش می دهیم. ما تا به حال با ۷۰، ۸۰ مجموعه کار کرده ایم که حتی ۵ درصد شرکت های دانش بنیان هم نیستند. به همین دلیل در جلسه ای که با دکتر ستاری داشتیم از ایشان درخواست کردیم که ۲ هزار شرکت دانش بنیان را به ما معرفی کنند تا با تعداد بیشتری از شرکت ها تعامل داشته باشیم که قول همکاری بیشتر توسط ستاد توسعه فرهنگ دانش بنیان داده شده است. «

به گفته برگز ارکنندگان این رویداد، فن آورد بر این باور است که مهم ترین سرمایه در فعالیت ها و خدمات مبتنی بر دانش، نیروی انسانی و افراد متخصص و ماهر است. بنابراین با تکیه بر این اعتقاد به شناسایی، ارتقا و ساماندهی افراد با استعداد و ماهر پرداخته و این سه را در راس اولویت ها و برنامه های خود قرار داده است. در دوره گذشته، جوایز این مسابقات شامل سکه بهار آزادی برای نفرات برتر، تضمین استخدام و امکان فرصت حضور در یک رقابت تلویزیونی حرفه ای بود و به بقیه شرکت کنندگان که توانسته بودند مهارت و توانمندی خود را اثبات کنند نیز گواهی معتبر مهارتی ارائه می شد. همچنین این افراد به شرکت های معتبری از سوی انجمن نخبگان دانشگاه شریف معرفی شدند. <---> (دانش بنیان)

«، معماری» و «گرافیک» به رقابت پرداختند. سرپرست مسابقه فن آورد درباره اینکه چگونه متوجه نیازهای تخصصی کشور می شوند، میگوید: «برای دریافتن این موضوع به سراغ شرکت های دانش بنیان رفتیم. در ابتدای کار ۱۵ شرکت مطرح شد و مسابقه با همکاری آن دسته از اساتید دانشگاه شریف که در حوزه صنعت نیز فعال بودند، طراحی و سیستم ارزیابی مشخص شد. «

هدف برگزارکنندگان این رویداد این بود که نفرات برتر جذب شرکت های دانش بنیان شوند. نتیجه بهتر از آن چیزی شد که فکر میکردند و نفراتی که رتبه های ۲۰ و ۳۰ هم به دست آورده بودند، به شرکت های دانش بنیان راه یافتند. این اتفاق به آن ها اعتماد به نفس داد و سبب شد با اعتماد بیشتری در سال ۹۴ به شرکت کنندگان تضمین استخدام بدهند؛ تضمینی که هیچ وقت استفاده نشد و همه افراد جذب شدند. قمری میگوید برای سال ۹۵ میخواهند یک قدم دیگر هم پیش ببرند و ادامه میدهد: «میخواهیم برای سال ۹۵ به شرکت ها تضمین بدهیم، به این شکل که اگر پس از گذشت ۶ ماه به این نتیجه رسیدند فردی را که استخدام کرده اند به دردشان نمیخورد، درصدی از حقوق آن شخص را که پرداخت شده، پس بدهیم. به علاوه، تصمیم داریم این مسابقات را در استانهای دیگر هم برگزار کنیم. «

به جز چهار حامی اصلی مسابقه فن آورد که شامل دانشگاه صنعتی شریف، بنیاد میزان، پارک فناوری پردیس معاونت علمی و ستاد توسعه علم فناوری و اقتصاد دانش بنیان معاونت علمی هستند، مشتریان این مسابقه هم بسیاریند؛ از شهرداری تهران و شرکت خدمات انفورماتیک گرفته تا بانک آینده و مجتمع فنی تهران و شرکتهای وب و... قمری درباره این که چگونه توانسته اند با همه این مجموعه ها همکاری کنند، توضیح میدهد: «ما با همه این مجموعه ها کار کردیم به این خاطر که واقعا به ما نیاز داشتند. البته باید بین حامی و مشتری تمایز قائل شویم. در جاهای دیگر حامی برای این که در مراسمی لوگویش بخورد

مسابقات دانشگاهی معمولا هزینه های زیادی را بر دوش برگزار کنندگان خود می گذارند، اما خروجی و حاصل آن ها چیست؟ آیا این هزینه ها به نحوی دیگر جبران می شود و برگزاری چنین مسابقه هایی ثمری خواهد داشت؟ شاید بتوان مسابقه فن آورد را از معدود مسابقاتی دانست که با فکر و هدف مشخص کار خود را آغاز کرده اند و در مسیری که تنها سه سال از شروعش می گذرد، خوب پیش رفته اند.

اما چه شد که مسابقه فن آورد شکل گرفت؟ محمدحسین قمری، سرپرست این مسابقه در این باره میگوید: «سال ۹۲ با چند نفر از کسانی که در مسابقات مختلف رتبه داشتند و بیشترشان هم دانش آموختگان دانشگاه صنعتی شریف بودند، به این جمع بندی رسیدیم که در دنیا مسابقات مختلفی برگزار می شود اما هیچ کدام بی هدف نیست. این مسابقات بر اساس نیازی در صنعت کار میکنند و خروجی آن هم نیازشان را رفع میکنند. « ما در کشور خود چه کرده ایم؟ ریشه این مسابقات از کجاست و قرار است کدام نیاز را برطرف کند. قمری معتقد است چون مسابقات ما کمی برداری شده از مسابقات خارجی است، نیازی را از کشورمان برطرف نمیکند و کسانی که رتبه بگیرند و در اصل خروجی این مسابقات هستند، به درد ایران نمیخورند. البته این به این معنا نیست که خروجیها ارزشی ندارند اما دردی از کشور دوا نمی شود و فقط این افراد با تکیه بر مقامی که آورده اند، به کشورهای پیشرفته برای ادامه تحصیل و کار مهاجرت میکنند. این گروه با بررسی شرایط موجود، فرایند مسابقه فن آورد را طراحی میکنند. قمری در این باره بیان میکند: «ما فرایندی طراحی کردیم که در ابتدا ببینیم نیاز چیست و مسابقه را در پاسخ به آن نیاز برگزار کنیم. در دوره اول نیاز تخصصی فقط آی تی بود و در دوره های بعدی به مرور تخصص های دیگر هم اضافه شدند. « در مسابقه ای که در سال ۹۴ برگزار شد، متخصصان در ۶ رشته «برنامه نویسی کامپیوتر»، «برنامه نویسی تلفن های هوشمند»، «برق الکترونیک»، «داده کاوی

اقتصاد دانش بنیان آینده ایران را تضمین می کند

گفت و گو با کمال اطهری درباره رابطه اقتصاد دانش بنیان و اقتصاد مقاومتی

کمال اطهری از جمله کارشناسان اقتصادی کشور است که تعیین چارچوب نهادی برای اجرای اقتصادی مقاومتی را لازم می داند. از نظر او اقتصاد مقاومتی بهتر است در جسم اقتصاد دانش بنیان حلول پیدا کند تا کشور از ثمرات آن در آینده بهره ببرد. اطهری بیم آن را دارد که اقتصاد مقاومتی در حد تعاریف و تعابیر باقی بماند و به دکانی برای برخی جریان های سیاسی تبدیل شود که از دل آن چیزی به تولید ناخالص داخلی و رفاه مردم اضافه نشود.

اگر ما این رکن مهم، یعنی اقتصاد دانش بنیان، را در سند اقتصاد مقاومتی و سایر اسناد بالادستی نظام جدی بگیریم، قادر خواهیم بود در کنار تولید و صادرات کالاهای غیرنفتی، در بخش خدمات نیز با توجه به توانمندی هایی که جوانان ما در عرصه علوم گوناگون دارند، دانش را اقتصادی کنیم. طبیعتاً تبدیل ایده علمی به یک طرح اقتصادی یا بنگاه کارآمد خود نیازمند طی مراحل است که در این میان کمک نهادهای دولتی و حتی فرادولتی می تواند این اقتصاد را در کشور متبلور کند. آنچه امروز ما در بخش اقتصاد نیاز داریم تا مورد توجه قرار گیرد، توجه دولت به مالکیت حقوق معنوی است که در این صورت افرادی که در حوزه اقتصاد دانش بنیان مشغول فعالیت هستند، با اطمینان خاطر قادر خواهند بود ایده خود را ثبت کنند و بدون هراس از سرقت علمی آن، به اقتصادی کردن آن ایده همت گمارند.

--> برنامه ششم توسعه در این میان بهتر است چه سمت و سویی به خود بگیرد؟ برنامه ششم توسعه به لحاظ تاریخی در اقتصاد ایران نقش بسیار مهمی دارد و به نظر من اگر به درستی تدوین شود، قادر خواهد بود مسیر جدیدی برای اصلاح ساختار اقتصادی کشور ریل گذاری کند تا به معنای واقعی اقتصاد مقاومتی را اجرایی کند. البته فراموش نکنید که منظور از اقتصاد مقاومتی آن نیست که نخبگان ما در اتاق های کارشان و در آزمایشگاه ها بنشینند و برای دلشان کار کنند، بلکه به توجه به اصل جدایی ناپذیر اقتصاد مقاومتی، یعنی اقتصاد درون را و برون نگر، بهتر است با شناختی که از دنیا پیدا کرده اند نیاز های آن را نیز به خوبی بشناسند و به دنبال تولید علمی بروند که در دنیا خریدار داشته باشد نه این که از ابتدا بنشینند و چرخ را اختراع کنند. اقتصاد دانش بنیان اگر به خوبی در ذهن نخبگان، مجریان قانون و قانون گذاران جا بیفتد و نهادینه شود، می تواند سبب اتفاق های شگرفی در اقتصاد کشور شود. امروز شاید ما دیگر نباید به امید آن بنشینیم که بخش مسکن تهران بخورد و در سایه آن رونق باقی بخش های اقتصادی را ببینیم چرا که تولید ناخالص داخلی و رشد اقتصادی سرچشمه های دیگری پیدا کرده که اقتصاد دانش بنیان یکی از آن هاست. فقط برای شش این چشمه دولت و مجلس بهتر است سند برنامه ششم توسعه کشور را به سمتی هدایت کنند که اقتصاد دانش بنیان مورد توجه جدی تمام دستگاه های دولتی قرار گیرد و خدمات دهی آن در اقتصاد آن قدر توسعه یابد که رشد اقتصادی قابل توجهی به بار آورد. اقتصاد دانش بنیان نه هزینه زیادی می خواهد و نه به قانون گذاری های پیچیده نیاز دارد بلکه فقط بهتر است فعالان این حوزه با اطمینان خاطر به تولید علم بپردازند و ایده خود را به ثروت تبدیل کنند. اگر اقتصاد دانش بنیان شکوفا شود، ما دیگر نه به بازار نفت چشم خواهیم داشت و نه به به امید آن می نشینیم که منابعی به یک بخش از اقتصاد تزریق شود و بتواند رشد اقتصادی را به بار آورد. ---> (دانش بنیان)

--> با توجه به این که مقام معظم رهبری بر پیشبرد اقتصاد مقاومتی از سوی دولت تاکید دارند و معاون اول رئیس جمهور را برای اجرای این سند مناسب دانسته اند، به نظر شما آیا می توان امیدوار بود در دل دولت تیمی قوی برای اجرای اقتصاد مقاومتی ایجاد شود؟

آنچه - بدون تعارف - در خصوص اقتصاد مقاومتی بهتر است مورد بررسی قرار گیرد، این است که چنین سندی اسیر دست برخی جناح های سیاسی نشود و آن ها برای به کرسی نشاندن آنرا و نظرات خود دکانی برای این موضوع باز نکنند. به نظر می رسد برای اجرای اقتصاد مقاومتی در ابتدا بهتر است چارچوب های نهادی آن تعیین شود. در حقیقت اقتصاد مقاومتی به نهادهایی نیاز دارد که بهتر است در برنامه ششم توسعه دیده شود. آنچه بنده امروز در لایحه برنامه ششم می بینم این است که اقتصاد مقاومتی لازم است با نهادهایی در درون کشور نهادینه شود. البته منظور این نیست که دولت بیاید دفتر و دستکی راه بیندازد و پشت سر هم بخش نامه صادر کند، بلکه غرض آن است که این نهادهایی در ذهن مدیران معتقد به اقتصاد مقاومتی و تیم اجرایی آن ایجاد شود. در این صورت می توان امیدوار بود که اقتصادی مقاوم در برابر محدودیت های بین المللی و تحرکات سیاسی و اقتصادی داشته باشیم و کمترین آسیب را ببینیم.

--> آیا دولت به تنهایی قادر است به تبیین ابعاد اقتصاد مقاومتی بپردازد و آن را اجرایی کند؟

طبیعتاً انجام کاری به این بزرگی همکاری فراقوه ای را می طلبد و بهتر است تمامی قوا با یکدیگر هم قسم شوند و اقتصاد مقاومتی را پیش ببرند. بنده بسیار امیدوارم که با روی کار آمدن مجلس جدید لایحه برنامه ششم مورد بررسی دقیق قرار گیرد و آن چیزی به عنوان قانون به تصویب برسد که قادر باشد اقتصاد مقاومتی را اجرایی کند. بنابراین می بینید که برای اجرای چنین سند مهمی نیاز است یک نهاد به وجود آید و این سند در چارچوب نهادی اجرا شود. نمی توان گفت که اقتصاد مقاومتی سپهسالار یا شورایی نیاز دارد که به هدفش دست یابد چرا که فرد به تنهایی قادر نیست تاریخ را عوض کند.

--> به نظر شما رکن اساسی اقتصاد مقاومتی که بهتر است بیشتر مورد توجه قرار گیرد، چیست؟

من معتقدم که تکیه بر اقتصاد دانش بنیان یکی از ارکان اقتصاد مقاومتی است. اگر به گونه ای برنامه ریزی شود که در لایحه برنامه ششم توسعه اقتصاد دانش بنیان در ذهن قانون گذاران و مجریان قانون نهادینه شود، آن گاه می توان امیدوار بود که اقتصاد کشور راهی جدید برای توسعه خود یافته است و ریل گذاری آن را به سویی می برد که تولید دانش به فرصتی برای افزایش ثروت تبدیل شود.

نقطه آغاز زنجیره نخبگی

شناسایی استعداد های دانش آموزان و هدایت و حمایت از آن ها، از مهم ترین مسائل مورد تاکید صاحب نظران، مسئولان عالی نظام و اسناد بالادستی کشور و به عنوان وظیفه ذاتی نظام آموزش و پرورش تعریف شده است. پیش از تاسیس بنیاد ملی نخبگان، دانش آموز دارای استعداد برای عموم دانش آموزان می شد. رقابت های تحصیلی گفته می شد که بتواند به مراکز خاص مانند مدارس تیزهوشان راه یابد که این نوع نگرش، منجر به ایجاد محدودیت برای عموم دانش آموزان می شد. اما مطابق با سیاست های اتخاذ شده در بنیاد ملی نخبگان، دانش آموز دارای استعداد برتر، صرفاً فرد درس خوان و باهوش نیست، بلکه دانش آموزی است که توانایی برجسته ای در حوزه های مختلف استعدادی از خود بروز دهد و از خلاقیت و پشتکار نیز بهره مند باشد. در این راستا مصوبه طرح «شناسایی و هدایت استعداد های برتر» (شهاب)، که مهم ترین برنامه شناسایی مستعدان در عرصه آموزش عمومی و با هدف شناسایی و هدایت آموزشی، تربیتی و معنوی مستعدان از دوره ابتدایی تا پایان دوره متوسطه عمومی است، در تاریخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۵ به تصویب هیئت امنای بنیاد ملی رسید. پس از آن شیوه نامه اجرایی برنامه ملی شهاب بر اساس اهداف مشترک بنیاد ملی نخبگان در سند راهبردی کشور در امور نخبگان و وزارت آموزش و پرورش در سند تحول بنیادین وزارت آموزش و پرورش طراحی و تدوین شد و «شورای راهبری برنامه ملی شهاب» با مسئولیت راهبری در نظارت و بنیاد ملی «ستاد مرکزی برنامه شهاب» با مسئولیت اجرایی سازی برنامه در وزارت آموزش و پرورش تشکیل شد.

با توجه به اجرای موفق برنامه در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۹۴، مقام معظم رهبری در دیدار با شرکت کنندگان در «نهمین همایش ملی نخبگان فردا» در تاریخ ۱۳۹۴/۷/۲۲، برنامه شهاب را بسیار مهم و خوب دانستند و بر دنبال کردن برنامه تاکید فرمودند. ایشان هم چنین درباره اهمیت برنامه فرمودند: «شناسایی استعداد های برتر در دوران تحصیلات ابتدایی و تحصیلات متوسطه بسیار مهم است، این چیزی است که نخبه حقیقی را به ما می شناساند، این چیزی است که نوابغ را به ما می شناساند.»

اهداف برنامه ملی شهاب :

- ۱- معنوی مستعدان دوره ابتدایی تا پایان دوره آموزش عمومی
- ۲- مناسب برای رشد و بالندگی آنان به عنوان سرمایه های ملی و خدادادی
- ۳- مستعدان در دوره های تحصیلی به منظور احساس مسئولیت برای ایفای نقش سازنده در اعتلای کشور ---> (سرامد)

دزدیهایی که با چراغ آمدند...!

- دکتر سیدحسین اسلامی در مقاله ای با عنوان «چو دزدی با چراغ آید: سرقت علمی در سطح دانشگاهی» می نویسد: «اگر شخصی، مقاله یا کتابی را منتشر کند و در آن از نوشته های دیگران به شکل مستقیم یا غیرمستقیم استفاده نماید، اما از اشاره به منابع نوشتار خود به شکلی دقیق و متعارف بپرهیزد یا در این کار کوتاهی نماید، یا چنان وانمود کند که این نوشته زاده و حاصل تأملات شخصی خویش است، مرتکب عملی شده است که به آن انتحال، یعنی به خود بستن و سرقت علمی می گویند.» اما چه کسانی بیشتر در این ورطه می افتند و فاقد کدام ویژگی های یک پژوهش گر موفق هستند که دستشان به این نوع دزدی ها آلوده می شود؟
- ۱- تفکرات خود برای انجام پژوهش استفاده نمی کنند
 - ۲- بلد نیستند زمانتان را مدیریت کنید.
 - ۳- نمی توانید بختتان را به صورت روشن ارائه دهید، یا توانایی پاسخ گویی به سوال ها و پیش فرض های مطرح شده را ندارید.
 - ۴- مهارت تحلیل و نقد ندارید.
 - ۵- به اندازه کافی تحقیق نکرده اید.
 - ۶- به خوبی یادداشت بر نداشته اید.
 - ۷- بلد نیستید چطور باید به منابع مورد استفاده تان استناد کنید.
 - ۸- شیوه های درست نوشتن را نیاموخته اید. ---> (سرامد)

تجارتی برای نجات زمین

کارآفرین ۱۶ ساله از شیوه منحصر به فردش برای کسب و کار می گوید.

کردم و قیمت و اسم هر کدام را روی آن ها می نوشتم. سپس شروع به درست کردن چیزهای بیشتری کردم، ازجمله کلاه، شال و کیف. به زودی شروع کردم به فروش و ارسال تولیداتم به همه جای دنیا و مشتری هایی از دانمارک، ایتالیا، استرالیا، کانادا و... پیدا کردم. وقتش رسیده بود که چیزهای بیشتری در مورد تجارت یاد بگیرم. چیزهایی مثل بازاربازی، برندسازی، این که چگونه با مشتری هایم در ارتباط بمانم و شاهد باشم که چه چیزهایی بیشترین و کمترین میزان فروش را دارند. به زودی تجارت شروع به اوج گرفتن کرد. بعدش یک روز، از مجله فوربس با من تماس گرفتند [آن موقع ۱۰ سالم بود(خنده)] چون می خواستند من و شرکت را در یکی از مقالاتشان معرفی کنند.

آدم های زیادی از من می پرسند که چرا تجارت دوست دار محیط زیست است؟ باید بگویم از وقتی که کوچک بودم، شغور و اشتیاق زیادی به محافظت از محیط زیست و مخلوقاتش داشتم. والدینم از همان سن کم یادم دادند که دینم را ادا کنم و یک خدمت گزار خوب برای محیط زیست باشم. من شنیده بودم رنگرزی پوشاک و حتی روند تولید بعضی از این محصولات برای انسان ها و گیاهان مضر است، بنابراین تحقیقات خودم را شروع کردم و پی بردم که حتی بعد از این که فرایند رنگرزی کامل می شود، مسئله ای مثل پودر کردن مواد یا از بین بردن پودرهای خشک شده وجود دارد که بر محیط زیست تأثیر منفی می گذارد. این اقدامات هوا را آلوده و آن را برای هرکس یا هر چیزی که استنشاق می کند، مسموم می کند. بنابراین وقتی تجارت را شروع کردم، دو چیز را می دانستم: اول این که همه محصولات باید دوست دار محیط زیست باشند و دوم این که من ۱۰ تا ۲۰ درصد از سودی را که باید به دست می آورم، به سازمان های محیط زیست و خیریه های جهانی و محلی بدهم. حالا حس می کنم بخشی از موج نو کارآفرینی هستم که تنها دنبال تجارتی موفق نیستند، بلکه خواستار آینده ای پایدارند. حس می کنم که قادر به برآورده کردن نیازهای مشتریانم هستم. بدون این که امکان زندگی نسل های آینده را در فردایی سبزتر بگیرم. ما در دنیایی زیبا، بزرگ و رنگارنگ زندگی می کنیم و این مرا بیشتر به نجات زمین علاقه مند می کند. اما این که بگذاریم چیزهایی که در دنیای ما می گذرند فقط از ذهنمان عبور کنند، کافی نیست، بلکه لازم است با قلبمان به آن ها بپردازیم تا جرقه هایی در ذهنمان زده شود و این همان وقتی است که فرصت ها و نوآوری ها خلق می شوند.

---<(سرآمد)

مایا پن یکی از جوان ترین کارآفرین های دنیاست که در آمریکا به در سال ۲۰۰۰ دنیا آمده و از هشت سالگی کسب و کار و تجارت شخصی خودش را راه انداخته. او در یک بازی دو سر برد، هم به سود خود و مشتری هایش فکر می کند و هم به کره خاکی که در آن زندگی می کند. او در یک سخنرانی تد که در سال ۲۰۱۴ انجام شده، می گوید که چطور توانسته به عنوان یک کارآفرین دوست دار محیط زیست به موفقیت برسد.

جمع کنم و یک تیم ابرقهرمان بسازم! همه انیمیشن های من با یک سری ایده خاص شروع می شوند، اما این ایده ها چه چیزهایی هستند؟ ایده ها می توانند جرقه یک حرکت بزرگ را بزنند. ایده ها، همان فرصت ها و نوآوری ها هستند. ایده ها درحقیقت آن چیزی هستند که باعث حرکت رو به جلوی جهان می شوند. اگر ایده ها نبودند، الان به این حد از پیشرفت در فناوری، پزشکی، هنر، فرهنگ و... نمی رسیدیم و حتی نمی دانستیم چطور زندگی کنیم. من در سن هشت سالگی ایده هایم را برداشتم و تجارت خودم را شروع کردم و اسمشان را ایده های مایا گذاشتم. این ایده های غیرانتفاعی من، درواقع ایده های مایا برای حفظ سیاره زمین بود. حالا من پوشاک و زیورآلات دوست دار محیط زیست درست می کنم. الان ۱۳ سالم است و با این که تجارت را در ۲۰۰۸ شروع کردم، سفر هنری سال من پیش از این ها شروع شده است. من همیشه به شدت تحت تأثیر هنر بودم و می خواستم آن را در هر کاری که می کردم، دخالت بدهم، حتی توی تجارت. پارچه های مختلف را از گوشه کنار خانه پیدا می کردم و می گفتم: «این می تواند یک شال یا یک کلاه باشد». من تمامی این ایده ها را برای طراحی هایم داشتم و متوجه شدم وقتی کارهای خودم را تمام می کنم، آدم ها جلوی من را می گیرند و می گویند: «وای، واقعا زیباست. از کجا می توانم یکی مثل این را پیدا کنم؟» آن موقع بود که با خودم فکر کردم حالا می توانم تجارت شخصی ام را شروع کنم. هنوز هشت سالم بیشتر نبود و هیچ طرح تجاری نداشتم. تنها می دانستم که می خواهم کارهای زیبایی ارائه کنم که برای محیط زیست خطرناک نباشند تا به این ترتیب دین خودم را به این سیاره ادا کنم. مادرم بهم یاد داد که چطور خیاطی کنم. توی ایوان پشتی خانه من می نشستیم و این سربرندهای کوچک را با روبان های رنگی درست می

از وقتی که توانستم مداد شمعی را در دستم بگیرم، طراحی می کردم و از سه سالگی کتابچه های انیمیشن متحرک می ساختم. در آن سن، یاد گرفتم که انیماتور کیست و چه کار می کند. یادم هست تلویزیون برنامه ای درباره شغل هایی پخش کرد که اکثر بچه ها چیزی درباره شان نمی دانستند. وقتی فهمیدم انیماتورها کارتون هایی را می سازند که در تلویزیون می بینم، فوراً گفتم: «این دقیقاً همان چیزی است که من می خواهم باشم.» نمی دانم این را توی ذهنم گفتم یا بلند بلند، اما این لحظه تعریف کننده باقی زندگی ام بود. انیمیشن و هنر همیشه عشق اول من بوده، اما علاقه ام به فناوری باعث شد جرقه «ظرف های بداندیش» در ذهنم زده شود. آن موقع ویروس توی کامپیوترم بود و من سعی داشتم از شرش خلاص شوم و یک دفعه با خودم فکر کردم چی می شد اگر ویروس ها، دنیای کوچک خودشان را درون کامپیوتر داشتند؟ شاید یک رستوران؛ جایی که با هم ملاقات می کنند و کارهای ویروسی انجام می دهند و به این ترتیب «ظرف های بداندیش» متولد شدند! در سن چهار سالگی، پدرم نشانم داد که چطور می توانم قطعات یک کامپیوتر را از هم جدا و دوباره آن ها را سرهم کنم. این کار زمینه ای برای علاقه من به فناوری شد. اولین وب سایت خودم را به صورت HTML ساختم و الان دارم Python و JavaScript یاد می گیرم. هم چنین روی یک سریال انیمیشن کار می کنم که «گرده افشان ها» نام دارد و درباره زنبورها و دیگر گرده افشان های است در محیط زیست ما وجود دارند و این که چرا وجودشان تا این حد برای ما مهم است. من می دانستم که اگر گیاهان با استفاده از این گرده افشان ها، گرده های خودشان را در محیط پخش نکنند، همه مخلوقات، از جمله خودمان که به گیاهان وابسته هستیم، می میریم. بنابراین تصمیم گرفتم این مخلوقات باحال و بامزه را دور هم

اولین دوره مسابقات استانی فن آورد

شروع ثبت نام اولین دوره مسابقات استانی فن آورد در استان همدان آغاز شد.

پس از گذشت شش ماه از برگزاری مسابقات ملی مهارت سنجی فن آورد و مشارکت بیش از ۳۵۰۰ نفر و داوری اساتید مطرح و اهدای بیش از ۱۳۰ سکه بهار آزادی به نفرات برتر، رویداد جدیدی تحت عنوان «مسابقات استانی» در استان همدان برای اولین بار و در سه رشته برنامه نویسی، بسته بندی و صنایع تبدیلی برگزار خواهد شد.

مسابقات استانی فن آورد با هدف شناسایی نیاز های هر استان طراحی گردیده است تا مسائل هر استان را به واسطه ظرفیت های موجود بومی به راه حل برسد، لذا فن آورد پس از تعامل با کارشناسان، صاحبان صنایع و مراکز خدماتی معتبر استان همدان، نیازهای این استان را شناسایی کرده و در جهت رفع این نیاز ها در رشته های مختلف اقدام به برگزاری رقابت های تخصصی می نماید.

hamedan.fanavard.com

www.fanavard.com

مدیر مسئول:

محمد حسین قمری

سردبیر:

مهدی رحمانی

طراحی و صفحه آرایی:

مهدی رحمانی

هیئت تحریریه:

احمد آزادزاده، عاطفه سادات رسولی، مریم رضایی

website: fanavard.com

e-mail: info@fanavard.com

شماره تلفن: ۰۲۱-۶۶۸۸۱۳۶

منابع: نشریه سرآمد-شماره ۲۵-تیر ۹۵، نشریه دانش بنیان-شماره ۶۷-خرداد ۹۵